

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/107/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314211443
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5314211443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľky: N. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - F. XXX, XXX XX, právne zastúpená JUDr. Antonom Kupšom, advokátom so sídlom K. XX, F., proti odporcovi: S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. - F. XXX, o určenie výživného, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca z 3. novembra 2015, sp. zn. 6C/257/2014-75, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výrokoch o určení výživného a o zameškanom výživnom, **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania **m e n í t a k**, že žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky - dcéry vo výške 125 Eur mesačne od 01.12.2014 k rukám navrhovateľky, zameškané výživné za obdobie od 01.12.2014 do 03.11.2015 vo výške 865 Eur povolil odporcovi splácať v mesačných splátkach po 20 Eur. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 1.178,66 Eur vychádzajúc z toho, že navrhovateľka je študentka a náhrada advokátskych trov jej právneho zástupcu by zaťažila jej mesačný rozpočet. Vykonaným dokazovaním zistil, že manželstvo rodičov navrhovateľky bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/151/2014. Navrhovateľka od 15.09.2014 je študentkou prvého ročníka Vysokej školy banskej, technická univerzita Ostrava. Počas školského roka je navrhovateľka ubytovaná v Ostrave, pričom zo zmluvy o podnájme zo dňa 19.09.2014 mal preukázané, že navrhovateľka mesačne hradila nájom 3.000,- Kč, v roku 2015 na základe novej nájomnej zmluvy hradí za ubytovanie sumu 4.686,- Kč. Ďalej navrhovateľke vznikajú náklady súvisiace so štúdiom, hradením cestovného v mieste školy a zabezpečením stravovania. V rámci súdnej praxe sú uvádzané reálne náklady na vysokoškolského študenta v sume 250 Eur, reálne náklady na bežný mesiac u navrhovateľky za nájom + reálne náklady na ostatné bežné výdavky predstavujú sumu 150 Eur mesačne. Matka je zamestnaná v spoločnosti SKI APARTMÁNY, s.r.o., Makov, u ktorého podľa potvrdenia zamestnávateľa dosahuje priemernú mesačnú mzdu 544,60 Eur + bonus na dieťa 24,41 Eur. Odporca bol zamestnaný v spoločnosti SOREL s.r.o. do 04.07.2014, kedy bol s ním rozviazaný pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce okamžite pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, keďže odporca nenastúpil do práce. Ďalej odporca bol zamestnaný v spoločnosti STAVREL s.r.o. v období od 02.09.2014 do 18.12.2014. Od 01.05.2015 je zamestnaný v spoločnosti SOREL s.r.o., Čadca, pričom vykonáva práce murára v Českej republike, u ktorého podľa vyjadrenia navrhovateľa dosahuje mesačný príjem vo výške 10.000,- Kč

a diéty v sume 7.000,- až 8.000,- Kč mesačne. Pokiaľ odporca určitú časť obdobia v roku 2014 až 2015 nepracoval, tento stav si zapríčinil sám, keďže z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny bol s ním rozviazaný pracovný pomer. Od 01.05.2015 dosahuje odporca stály príjem z pracovného pomeru. Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca platiť výživné na navrhovateľku vo výške 125 Eur mesačne počnúc od 01.12.2014. O povinnosti zaplatiť ročné výživné rozhodol podľa § 160 ods. 1 O.s.p..

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie odporca. Uviedol, že pokiaľ s ním bol v roku 2014 rozviazaný pracovný pomer okamžite, bolo to z toho dôvodu, že mu zamestnávateľ nevyplácal riadne a načas mzdu, z tohto dôvodu do práce nenastúpil ako protest proti nevyplácaniu mzdy. Na základe uvedeného by mal súd obdobie od 04.07.2014 do 02.09.2014 považovať za obdobie jeho nezamestnanosti, kedy dosahoval príjem vo výške 150 Eur. Priznanie výživného je v rozpore s dobrými mravmi, keďže matka navrhovateľky dosahuje mesačne príjem 544,60 Eur, v rodinnom dome v K. č. s. XXX sa nezdržiava a neprispieva žiadnou sumou na náklady domácnosti. Od 09.11.2015 je práceneschopný a nie je schopný platiť určené výživné. Nesúhlasí s rozhodnutím súdu, na základe ktorého zaviazal zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania. Navrhovateľka podala tzv. formulárovú žalobu a vôbec nepotrebovala v konaní právne zastúpenie. Navrhovateľka mohla využiť služby Centra právnej pomoci, kde by jej poskytli bezplatnú právnu pomoc. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Navrhovateľka sa k podanému odvolaniu odporcu písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p., ktorý v napadnutých výrokoch vo veci samej (o určení výživného a o zameškanom výživnom) ako správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil; rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania podľa § 220 O.s.p. zmenil.

Okresný súd na základe vykonaného dokazovania správne dospel k záveru, keď odporcu zaviazal platiť výživné na navrhovateľku, vo vzťahu ku ktorej je daná vyživovacia povinnosť v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine, vo výške 125 Eur mesačne. Krajský súd sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré v dôvodoch rozsudku poukazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo strany odporcu nepovažoval za dôvodné. Okresný súd správne neprihliadal na tvrdenie odporcu v konaní (ako aj v odvolaní proti rozsudku), že stratu zamestnania dňa 04.07.2014 si nezapríčinil sám, keďže do práce nenastúpil z dôvodu toho, že zamestnávateľ mu riadne a včas nevyplácal mzdu. Odporca uvedené tvrdenie v konaní nepreukázal; navyše riadne a v stanovenej lehote nevyplácanie mzdy zo strany zamestnávateľa dáva možnosť zamestnancovi skončiť pracovný pomer so zamestnávateľom. Ak v danom prípade bolo v konaní preukázané, že pracovný pomer s odporcom bol rozviazaný v zmysle § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce okamžite, pre závažné porušenie pracovnej disciplíny (nenastúpenie do práce), na tieto okolnosti bol okresný súd povinný v zmysle § 75 ods. 1 Zákona o rodine prihliadať. Okresný súd správne stanovil aj rozsah vyživovacej povinnosti odporcu, keďže navrhovateľka je vysokoškolským študentom, štúdium sa vykonáva mimo trvalého bydliska, s čím sú dané aj zvýšené výdavky súvisiace so zabezpečením štúdia (školské pomôcky, ubytovanie, strava, cestovné a podobne). U odporcu ako povinného rodiča sú objektívne a subjektívne dané podmienky k tomu, aby dosahoval príjem z pracovného pomeru, z ktorého by hradil súdom určené výživné. Odporca je vyučený murár, pričom na trhu práce je v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať adekvátny príjem.

Na základe uvedených skutočností, keďže okresný súd správne posúdil podmienky uvedené v § 62, § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného odporcu na navrhovateľku, krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o určení výživného a o zameškanom výživnom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 220 v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal. Z podaného návrhu je zrejmé, že navrhovateľka žiadala zaviazat' odporcu k povinnosti platiť výživné vo výške 250 Eur mesačne

od 01.12.2014. Rozsudkom okresného súdu bol odporca zviazaný platiť výživné vo výške 125 Eur mesačne. Z uvedeného je zrejmé, že v tomto sporovom konaní mali navrhovateľka a odporca v zásade rovnaký úspech a neúspech, čo znamená, že v takom prípade je dôvodné nepriznať žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešnej navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže preukázateľne jej v odvolacom konaní žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.